

XAVIER GÓMEZ

A l'agost, sense gat ni gos

A l'estiu tothom vol defugir les responsabilitats quotidianes i dedicar-se a pleret a les vacances, que per molta gent són dies de descans voluntari. Però, per als animals de companyia, aquestes vacances poden ser 'forçoses', si és que no són les darreres.

En plena època estiuenca i mentre els amos fan les vacances, alguns animals de companyia sojornen en residències especials, amb tot de comoditats. Però també n'hi ha que, en el pitjor dels casos, passen una llarga agonia abans d'acabar sota les rodes d'un vehicle qualsevol després d'haver estat abandonats per aquells a qui tan fidels són.

Abandonar animals de companyia és una pràctica que es repeteix un any i un altre, i això malgrat els esforços de les administracions públiques i d'entitats i associacions privades per conscienciar la població sobre el paper d'aquests ani-

mals en la societat. Però campanyes com la de la Fundació Purina amb el lema "Ell mai no ho faria" expliquen que aquests darrers anys s'observi que baixa el nombre d'animals abandonats.

'No el puc atendre'. Abandonar un animal no vol pas dir deixar-lo al mig del carrer, sinó també portar-lo a la gosserra municipal o a un refugi de les societats protectores d'animals existents. Però, què fa que hom els abandoni? Segons un estudi de l'Ajuntament de València, realitzat entre les persones que duïen l'animal al Dipòsit Municipal de Benimàmet -gosserra

XAVIER GÓMEZ

Gabriel Palacios. Coordinador del refugi de la Lliga Protectora d'Animals i Plantes de Barcelona, diu que els individus que abandonen els animals són uns "irresponsables sense consciència".

XAVIER GÓMEZ

Cada any la gent abandona uns cent mil animals de companyia a tot l'estat. I només una part molt petita arriba a sobreviure.

municipal— més de la meitat ho fa perquè no pot atendre'ls; una tercera part els abandonava per vells. Els propietaris van portar fins a Benimàmet 195 animals, i 38 els hi van dur unes altres persones.

A vegades els motius d'abandonar un animal són més inversemblants. Les excuses van des de l'al·lèrgia al pèl de l'animal d'un familiar al desig dels propietaris de tenir una altra bèstia més d'acord amb el seu estatut social, real o no (això sol voler dir un gos més gros o d'una raça més exòtica), passant pel canvi de pis o per la separació de la parella.

Al peu de la muntanya del Tibidabo hi ha el refugi de la Lliga Protectora d'Animals i Plantes de Barcelona. Aquest centre, que ja té

XAVIER GÓMEZ

La proporció d'animals que passen pels centres de zoonosi és de sis gossos per cada quatre gats. Quasi tots els gats són sacrificats.

seixanta anys, fou remodelat el 1993 i ara disposa d'unes trenta-cinc gàbies col·lectives per a gats i gossos, si bé també n'hi ha d'individuals. A l'agost el refugi pot arribar a acollir un centenar i mig d'animals. La Lliga té uns mil cinc-cents socis i és declarada d'utilitat pública. El seu pressupost anual voreja el onze milions de pessetes: els socis n'hi aporten uns set milions; les administracions públiques (Generalitat, Ajuntament de Barcelona i Diputació) un milió més, i la resta prové de donacions. El refugi té l'ajut de veterinaris que hi passen consulta diària "amb una dedicació altruista, perquè perden diners venint aquí", comenta Palacios, coordinador del refugi d'aquesta societat protectora.

No són joguines. La directora de la Fundació Purina, Maria Dolors Torner, explica que comprar o adoptar un animal de companyia no és una cosa que es pugui fer impulsivament. "Anar a cercar un animal no és com comprar-se una camisa. Abans de tenir un animal de companyia el propietari s'hauria de demanar si tindrà la paciència de criar-lo i d'educar-lo, si sabrà acceptar que l'animal li faci alguna petita destrossa, si voldrà dur-lo al veterinari —comenta Maria Dolors Torner—. Allò que no es pot fer és abandonar-lo en qualsevol lloc, perquè aquest animal abans de morir passarà un autèntic calvari". Torner és partidària de denunciar les persones que abandonin els animals de males maneres, però és difícil de provar-ho: "Sempre és la paraula d'ells contra la teva". El coordinador del refugi de la Lliga ho veu més clar. Per a ell, els individus que abandonen els animals de qualsevol manera són uns irresponsables sense consciència. En aquesta mateixa línia d'opinió hi ha Linda Howard, responsable de la residència d'animals Kifaru Kennels de Lluçmajor (Mallorca). Linda troba molt malament que la gent abandoni els animals. "Són mala gent", afirma amb contundència. "La persona que es desfà d'un membre de la família no té sentiments i no serà difícil que més endavant abandoni l'avi", opina Juan Antonio Quílez, de la residència canina la Rabassada, de Sant Cugat del Vallès.

L'adquisició d'un animal de companyia també és sotmesa a l'estacionalitat. Segons el coordinador del refugi de la Lliga, Gabriel Palacios, per Nadal la gent s'emporta tots els cadells i pel març o l'abril els torna perquè han crescut massa i ja "molesten".

Esperant l'adopció. Al marge de les protectores d'animals existents als Països Catalans (vint-i-sis al Principat, setze al País Valencià i sis a les Illes), quan una persona es vol desfer de l'animal sempre pot deixar-lo en un centre de zoonosi, altrament dit gosserra municipal. En aquest centre, els

animals de companyia que hi entren hi passen uns vuit dies, en el cas de la gossera municipal de Barcelona, o de vint-i-un en el cas de la gossera municipal de la Ciutat de Mallorca, abans de ser sacrificats amb una injecció letal. Durant aquests dies abans de ser sacrificats, els animals de companyia que hi han portat els propietaris o alguna altra persona, poden ser adoptats. Tot amb tot, les xifres d'adopció acostumen a ser insignificants, si considerem el total d'animals que entren en aquests centres cada any. L'any passat, entre gats i gossos, van passar per Benimàmet 572 animals de companyia. D'aquests, tan sols trenta foren reclamats pels propietaris i cinquanta foren adoptats (un 8,7% del total); la resta foren sacrificats. Les dades d'adopcions aportades per l'Ajuntament de Barcelona sobre el seu centre de zoonosi revelen que les adopcions són molt més reduïdes que no les de la gossera de Benimàmet: dels 7.963 animals de companyia que van passar pel centre tan solament 158 gossos van ser adoptats i 4.155 van ser sacrificats; en el cas del gat, tan sols quatre es van escapar de la mort, i 2.925 (el 96%) van rebre la injecció.

Aquests darrers anys s'observa un increment del nombre d'animals de companyia que passen per les gosses municipals, però que no han estat abandonats al carrer. La causa d'aquest fet "podria ser" una conscienciació més alta dels propietaris dels animals, assenyala

"Ell mai no ho faria"

Constituïda al 1987, la Fundació Purina té per tasca principal de promoure el paer dels animals de companyia en la societat. Un any després, iniciava la primera de les campanyes publicitàries que, amb el lema "Ell mai no ho faria", volia conscienciar la població sobre el drama d'abandonar els animals. Segons la directora de la Fundació, Maria Dolors Torner, "la campanya va tenir un impacte molt notable; la gent la va acceptar molt bé, però es pensaven que era una campanya institucional", no d'una entitat privada.

La Fundació té uns deu mil "amics" i un pressupost anual d'uns cent milions de pessetes que aporta el fabricant de pinso Purina, però és independent d'aquesta. El president n'és Javier Castro-Viejo, antic responsable de l'estació biològica del Parc Nacional de Donana i assessor científic del desaparegut Félix Rodríguez de la Fuente.

Des de principi d'any la Fundació Purina ja ha distribuït al voltant de quinze mil guies sobre els hotels que accepten animals i les residències on els amos poden deixar l'animal abans d'anar-se'n de vacances, fer una sortida, etc. La Fundació

col·labora amb el servei de la Borsa d'Adopció i Donació d'Animals (BADA) de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Torner diu que entre les activitats que la Fundació desenvolupa s'estenen com una taca d'oli els seus programes d'adopció d'animals per persones jubilades o de la tercera edat. La Fundació paga l'adopció de l'animal. "A vegades l'animal no és per als avis, però tampoc no filem tan prim". Des del 1993 la Fundació ha impulsat l'entrada d'animals de companyia a moltes presons espanyoles. Entre més activitats, la Fundació participa també en un programa de la Creu Roja consistent a visitar persones que viuen soles amb animals de companyia.

ARKIU

La Fundació Purina encetava una campanya l'any 1988. Va tenir un impacte notable.

D'una altra banda, la Fundació Purina ha fet uns quants congressos d'àmbit internacional en què es debaten el paper dels animals en la societat i els beneficis terapèutics que pot representar un animal per als col·lectius marginats o amb deficiències físiques o psíquiques.

La Fundació disposa, així mateix, d'un bon repertori bibliogràfic, molt útil a les persones interessades pels animals de companyia. S. S.

Amnistia Internacional

informe anual 1996 en català

UNA OBRA BÀSICA PER A
CONÈIXER LA SITUACIÓ DELS
DRETS HUMANS A TOT EL MÓN.
PAÍS PER PAÍS.

3.200 ptes. (tramesa per correu inclosa)
Envia per fax o per correu, junt amb el teu nom
i la teva adreça, còpia del comprovant de l'ingrés
en el compte de la Caixa de Catalunya
núm. 2013-0618-70-0200417948

Amnistia Internacional

Alfons XII, 19-21. 08006 Barcelona
Fax: 200 77 57 Tel: 209 35 36

ARXIU

Molts animals de companyia que arriben a les gosses són sacrificats.

Malgrat tot, aquests darrers anys s'observa que ha minvat el nombre d'animals abandonats.

Josep Maria Masses, cap del Servei de Protecció de la Fauna, de la Direcció de Medi Natural, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya. Així, segons dades facilitades per aquest servei, el nombre de gossos recollits per les protectoras d'animals a les comarques catalanes ha passat de 7.913, l'any 1993, a una mica més d'11.000 l'any passat. En aquest mateix període de temps, el centre de l'Ajuntament de Barcelona ha passat d'acollir 5.781 animals a tenir-ne 7.963, i això representa un augment del 37,7%. El animals que es poden trobar en aquests centres no són de cap raça especial, però sí que acostuma a haver-hi més mascles, sobretot mestissos, si bé la gent tant n'abandona d'una mena com d'una altra, explica Fernando López-Bermejo, veterinari del Centre Sanitari Municipal Son Reus, de l'Ajuntament de Palma de Mallorca. Igual que molts propietaris, cada vegada tenen més present la necessitat de millorar les instal·lacions dels centres de zoonosi. Així, l'Ajuntament de València té prevista la construcció d'una nova gossera municipal amb una superfície de 10.000 m² l'any vinent, i se situarà a Montcada, a uns sis quilòmetres de la capital, segons informacions facilitades per

l'Àrea de Sanitat i Consum de l'Ajuntament de València. En aquesta mateixa línia, a l'illa de Mallorca han tingut lloc converses entre ajuntaments per tal de crear una mancomunitat de municipis que s'encarregui de les gosses municipals. D'una altra banda, les administracions públiques catalanes i les protectoras d'animals es van reunir el juny passat per crear una comissió amb la finalitat d'engegar una campanya de conscienciació del paper dels animals de companyia, amb la creació del Dia de l'Animal Abandonat.

Animals de vacances. Però si uns propietaris d'animals de companyia els abandonen per sempre més, n'hi ha que se'n preocupen, fins i tot, quan no els poden atendre personalment. Són els que

La majoria de persones que porten els animals de companyia a la gossera de València ho fan perquè no els poden atendre.

recorren als serveis de les residències per a animals que hi ha pertor arreu. Segons la Guia de Residències que edita anualment la Fundació Purina, al Principat n'hi ha 54; 6 a les Illes i 29 al País Valencià.

Els serveis que ofereixen aquests centres són molt variats. Alguns tenen poc a envejar als grans balnearis o els hotels més selectes. N'hi ha que tenen veterinaris propis, que fan tractaments postoperatoris i contra l'obesitat. Situats al camp o al bosc, els animals hi tenen molt d'espai per a bellugar-se i passejar-se i fins i tot piscina.

Les estades en aquests centres van d'un dia a un mes. "Per Nadal, el temps d'estada es de deu a catorze dies; en canvi, durant l'estiu

acostuma a ser de dues a quatre setmanes", explica Linda Howard.

La totalitat d'entrevistats per EL TEMPS assenyalen que cada vegada hi ha més consideració envers els animals de companyia. Així, el responsable de la residència la Rabassada, Juan Antonio Quílez, manifesta que la gent cada vegada és més conscient que el gos és un membre de la família, "no pas un moble". La seva afirmació no és gratuïta, i es pot quantificar i tot. A la dècada dels 70 hi havia tan sols tres residències per a animals de companyia en tota la província de Barcelona, quan ara n'hi ha més de quaranta. "Això ha fet que ara hi hagi més competència i, alhora, més qualitat d'atenció als animals. Els propietaris són més exigents amb les instal·lacions i això és bo per a tots", sosté Quílez.

Abans de ser admesos en una residència, tots els animals han de complir un requisit bàsic: "han de presentar la llibreta de vacunacions, que certifica que l'animal ha estat vacunat de la trivalent i de la ràbia. Sense aquest requisit és impossible que hi deixem entrar cap animal", diu Quílez, el qual recomana que, abans de deixar l'animal en una residència, el propietari hauria de visitar-ne les instal·lacions. També adverteix sobre l'existència d'algunes residències no autoritzades o il·legals que no compleixen la normativa legal vigent.

Els preus de l'estada, per dia, són molt variables. Així, en el cas del centre de Linda Howard, oscil·len entre les 650 pessetes d'un gat a les 850 pessetes d'un gos molt gros (preus sense IVA). En el cas de la residència canina de la Rabassada hi ha un preu únic: 1.300 pessetes diàries. Cada dia, Juan Antonio Quílez juntament amb dos familiars i tres treballadors treuen a passejar els animals pels afores del recinte de la residència, al mig del bosc. "El temps de la passejada depèn de la quantitat d'animals que tinguem en aquell moment —ens explica—. La passejada és una de les coses que més agraeixen els animals". Els animals irracionals s'entén.

Santi Sanz